

РЕШЕНИЕ

№ 1689

гр. Пловдив, 28.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, V СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светлана И. Изева

Членове: Радостина А. Стефанова
Светлана А. Станева

при участието на секретаря Петя Ф. Цонкова
като разгледа докладваното от Светлана И. Изева Въззивно гражданско дело
№ 20225300500559 по описа за 2022 година

Производство по чл.258 и сл. от ГПК.

Образувано по въззивна жалба на „Фитополис еко ойл“ООД,ЕИК-204695252,представявано от *** И.К. Г.,чрез пълномощника адв.А.Д. против решение № 262235/18.08.21г.,постановено по гр.д.№14734/18г.по описа на ПдРС,18-ти гр.с.,с което е осъдено „Фитополис еко ойл“ООД,ЕИК-204695252 да заплати на „Сни-комерс-1“ЕООД,ЕИК-175248929, следните суми: сумата от 1293,60лв.главница, представляваща неплатена цена на доставената стока по фактура № 0000000403/27.10.2017г.; сумата от 3518,59лв. договорна неустойка за забава за периода от 09.12.2017г.до 09.09.2018г.; 1000лв. главница,представляваща неплатена цена на доставената стока по фактура № 0000000404/27.10.2017г.;сумата 2720лв.договорна неустойка за забава за периода от 09.12.2017г. до 09.09.2018г.; 1575лв.главница,представляваща неплатена цена на доставената стока по фактура № 0000000407/16.11.2017г.; сумата 3969лв. договорна неустойка за забава за периода от 28.12.2017г. до 09.09.2018г., ведно със законна лихва върху главниците за периода от предявяването на исковата молба– 12.09.2018г.до окончателното им плащане и са отхвърлени като неоснователни предявените от „Фитополис еко ойл“ООД,ЕИК-204695252 против Д. Г. Г.,ЕГН- *****,обратни икове за осъждането му да заплати сумата от 1293,60лв.главница,представляваща неплатена цена на доставената стока по фактура № 0000000403/27.10.2017г.; сумата от 3518,59лв.договорна

неустойка за забава за периода от 09.12.2017г.до 09.09.2018г.; 1000лв.главница, представляваща неплатена цена на доставената стока по фактура № 0000000404/27.10.2017г.; сумата от 2720лв.договорна неустойка за забава за периода от 09.12.2017г.до 09.09.2018г.; 1575лв.главница,представляваща неплатена цена на доставената стока по фактура № 0000000407/16.11.2017г.; сумата 3969лв.договорна неустойка за забава за периода от 28.12.2017г. до 09.09.2018г.,като решението по главните иски е постановено при участието на Д. Г. Г., ЕГН *****, като трето лице – помагач на страната на ответника „Фитополис Еко Ойл“ ООД, ЕИК 204695252.

Жалбоподателят счита решението за неправилно по съображения,изложени в жалбата.Моли ПдОС да го отмени изцяло,а в случай,че се уважат основните иски,да отмени решението в частта му,отхвърляща обратните иски,като се уважат тези искиви претенции.Претендира разноси за ДТ,прави възражение за прекомерност на адв.възнаграждение на въззиваемата страна.

Въззиваемата страна-„Сни-комерс-1“ЕООД,ЕИК-175248929 не е депозирала писмен отговор,но изразява становище за неоснователност на въззивната жалба по съображения,изложени в съдебно заседание.Претендира разноси.

Третото лице-помагач Д. Г. Г.,ЕГН- ***** не е взел становище по въззивната жалба.

ПдОС, след преценка на събраните по делото доказателства, допустимостта и основателността на жалбата,намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срок от легитимирана страна против обжалваем съдебен акт,поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Пред ПдРС са предявени иски с правно основание чл.79,ал.1 и чл.92 от ЗЗД от „Сни-комерс-1“ЕООД против „Фитополис еко ойл“ООД,както и обратни иски от „Фитополис еко ойл“ООД против Д. Г. Г. за заплащане на посочените по-горе суми,представляващи главници и неустойки за забава за доставени,но неплатени стоки по 3 бр.фактури.

Ищецът „Сни-комерс-1“ЕООД твърди,че е сключил с ответника „Фитополис еко ойл“ООД три договора,от които на 25.10.17г.-два договора за доставка на: 980 кг.шафранка и 100кг.кориандър,и на 14.11.17г.-договор за доставка на 1800 кг.маслодаен слънчоглед,за уговорените в договорите цени.Стоката била предадена на представител на ответника с приемо-предавателни протоколи съответно-на 27.10.17г.за шафранка и кориандър и на 16.11.17г.за маслодаен слънчоглед,за което били издадени фактури №№ 403 и 404 от 27.10.17г. и ф-ра № 407816.11.17г.Уговорените цени на стоките не били заплатени нито в предвидените в договорите срокове –разсрочено за 40 дни от датата на фактурата с гратисен период от 2 дни,нито до предявяване на исковите.Претендира се и договорна неустойка за забава,определена по договорите в т.2.1 в размер на 1% дневно върху неиздължената сума в посочените в исковата молба размери.

От страна на ответното дружество се твърди, че производствената дейност на дружеството се е осъществявала изцяло под ръководството на *** Д. Г. Г., който организирал производствена площадка в гр.***, *** на територията на завод „Кока-кола“, където били разположени машини и съоръжения за извличане на различни видове студено-пресовани масла. Г. осъществявал изцяло дейността по организиране на производството. Поради това ответникът счита, че исковите са неоснователни по отношение на него, тъй като реално благодетелствано лице от доставените количества зърно не е дружеството, а Д. Г. Г., който от името на дружеството евентуално получил договорените семена, но произвел и реализирал продукцията от свое име и за своя сметка в нарушение на чл.16 от дружествения договор, с който изрично му било вменено задължението да отговаря за производството на растителни масла, което задължение той не изпълнил. Дружеството не изпаднало в забава поради липса на реално доставено количество маслодайни семена по посочените договори и не дължало исковите суми. В тази връзка ответникът е направил искане за привличането на Д. Г. Г. като трето лице - подпомагаща страна на ответника и е предявил обратен иск срещу него.

По обратния иск твърденията на „Фитополис еко ойл“ ООД са, че в периода 25.10.2017г. до 14.09.2018г. Д. Г. Г., като отговарящ за производствената дейност на дружеството, съгласно чл.16 от дружествения договор, е използвал получените семена съгласно трите договора от 25.10.2017г. и 14.11.17г. със „Сни-комерс-1“ ЕООД в свой личен интерес, без да ги използва като производствена суровина за дейността на „Фитополис еко ойл“ ООД, поради което, ако исковите на „Сни-комерс-1“ ЕООД бъдат уважени, да бъде осъден Д. Г. Г. да заплати на „Фитополис еко ойл“ ООД същите по размер суми. Посочва се, че в чл.12 от подписания между И. Г. и Д. Г. Г. дружествен договор от 14.07.2017г., изменен на 16.11.2017г., е записано задължението за оказване на съдействие на дружеството при осъществяване на стопанската му дейност, което с оглед описаното поведение на Г. представлявало неизпълнение на дружествения договор. Според чл.16 от същия дружествен договор Г. отговарял за производството на растителна масла, което си задължение същият не изпълнил, ощетявайки дружеството с описаните от ищеца количества семена, в случай, че се докаже, че същите са доставени от продавача.

В становището си третото-лице помагач Д. Г. Г. по отношение на главните искове прави възражение за нищожност на процесните договори за покупко-продажба на суровини, тъй като в същите не било отбелязано, че ответното дружество е в процес на учредяване. Затова счита, че не е изпълнена нормата на чл.69, ал.1, изр.второ от ТЗ, поради което и договорите били нищожни. Предявеният против него обратен иск намира за неоснователен, тъй като от приложените по делото доказателства – приемо-предавателни протоколи се установявало, че суровините са получени не от него, а от *** на „Фитополис еко ойл“ ООД И. Г. Г..

От представените по делото писмени доказателства се установява, а и не се спори между страните, сключването на трите договора за покупко-продажба на семена-шафранка, кориандър и маслодаен слънчоглед в договорените количества и цени. От

представените приемо-предавателни протоколи е видно, че стоките, предмет на договорите, са предадени на представител на купувача „Фитополис еко ойл“ ООД и са издадени фактури.

Приети са по делото и протоколи от ОС на ответното дружество, дружествен договор от 14.07.17г., договор за покупко-продажба на дялове, решение на ПдАС. От тях се установява, че на 14.09.2018г. е проведено ОС на „Фитополис Еко Ойл“ ООД, с участието на *** И.К. Г. и Д. Г. Г., на което са взети решения за продажба на половината дружествени дялове (50) от капитала на дружеството от Д. Г. Г. на К.В.Д., за приемане на К.В.Д. като *** в дружество „Фитополис Еко Ойл“. На същата дата е проведено ОС на дружеството вече с новия *** К.В.Д., на което същият е избран за втори *** на дружеството, като двамата с И.К. Г. като *** ще представляват дружеството заедно и поотделно. Представен е и Договор за покупко – продажба на дружествени дялове от 14.09.2018г., с който Д. Г. Г. продава на К.В.Д. собствените си 50 дружествени дяла от капитала на „Фитополис Еко Ойл“. Видно от Решение № 75 от 01.03.2018г., постановено по в.т.дело № 61/2018 г. по описа на Апелативен съд – Пловдив, е било отказано вписване от Агенция по вписванията на промяна във вписани обстоятелства по партидата на „Фитополис еко ойл“ ООД, включително вписването на нов ***-Д. Г., на 29.11.17г., който отказ е отменен с решението на ПдАС и е указано на Агенцията по вписванията да впише заявените промени. Приложен е и дружествен договор на ответното дружество, подписан на 14.07.2017г., с изменение от 16.11.2017 г., според което *** в дружеството са И.К. Г. и Д. Г. Г..

Разпитан е ответникът по обратния иск Д. Г. Г. по реда на чл.176 от ГПК, като от обясненията му се установява, че цялото договаряне и получаване на семената било извършено от И. Г., който бил познат с *** на „Сни-комерс-1“ ЕООД. За това ходили два пъти в София при П.. Признава извършването на трите доставки на слънчоглед, кориандър и шафранка. Твърди, че след като прехвърлил дяловете на фирмата, които Г. бил осигурил на другия ***, направил протоколи с подписи на трима човека за наличието на тези семена, огато тръгнал да напуска седалището и цеха на фирмата. Посочва, че семената тогава се намирали там, “ в бившето „Кока кола“ на ***, но след това изградил нов цех, на ***. Взел семената от добра воля, като направил протоколи с дата и с трима свидетели относно това какво съществува и какво пренася, защото нищо не било обработено. Това се случило на 08.08.2018г. Пренесъл семената на „****“, „където бил другия цех на фирма „Булдара М“ и където семената се намирали до деня на обясненията му. Всичко това направил, “защото К.Д. му е приятел отпреди и не искал да продължи дейността си с Г., с „Фитополис Еко Ойл“, където е новата фирма на „****“ ***. От месец и половина бил изхвърлен, била сменена ключалката, всички машини и всичко било там. Водели се дела за марка „Булдара“ и кражба на машини. Заявява, че от момента на излизането от фирмата, преместил семената на „****“ ***, където те все още се намирали.

По делото е изготвена и приета като неоспорена и ССЕ, кредитирана от районния съд като компетентна и обективна. Тя опровергава твърденията на „Фитополис еко ойл“ ООД, че фактурите не са заведени в счетоводството на дружеството, като установява, че и трите фирми са осчетоводени в счетоводството на ответника на 01.11.17г. и на 01.12.17г., като

задълженията за плащане са отразени по кредита на счетоводна сметка 401 – Доставчици по партидата на „Сни – Комерс -1“ ЕООД.Относно суровината по фактура № 403/27.10.2017г.е констатирано от вещото лице,че същата е заприходена по дебита на счетоводна сметка 302- Материали, аналитична сметка 000005-Шафранка на стойност 1078лв /980 кг. по 1,10 лв. за кг./ и няма данни за вложени в производство или продадени количества шафранка за 2017г.Относно суровината по фактура № 404/27.10.2017г.се посочва,че суровината е заприходена по дебита на счетоводна сметка 302- Материали, аналитична сметка 000006- Кориандър на стойност 1000лв.(1000 кг. по 1,00 лв. за кг.)На 31.12.2017г.е изписано част от количеството за производство на масла – 4.02 кг. на стойност 4.02 лева, като счетоводното записване е с пояснение „вложени материали в произведената продукция“,и към 31.12.2017г.по счетоводни данни на ответника „Фитополис Еко Ойл“ ООД наличното количество кориандър е 995,98 кг. на обща стойност 995,98лв.Относно суровината по фактура № 407/16.11.2017г.също е констатирано,че суровината е заприходена,но няма данни за вложени в производство или продадени количества слънчоглед за 2017г.До 16.11.2017г. наличното количество слънчоглед е било 90 кг. по 0,35 лв. за кг. на обща стойност 31,50 лева. Към 31.12.2017г. по счетоводни данни на ответника „Фитополис Еко Ойл“ ООД наличното количество слънчоглед е 1890 кг. на обща стойност 1606,50лв.

Въз основа на събраните доказателства ПдРС е приел,че между двете дружества са възникнали облигационни правоотношения по търговски продажби от 25.10.2017г. и 14.11.2017г.,по силата на които ищецът „Сни-комерс-1“ЕООД, в качеството му на продавач,е предал на ответното дружество „Фитополис еко ойл“ООД процесните стоки в посочените в ИМ количества.След направена служебна справка в Търговския регистър по партидата на ответното дружество „Фитополис Еко Ойл“ ООД,районният съд установил,че „Фитополис еко ойл“ООД е вписано на 27.07.2017г. с *** и представляващ И.К. Г.,а *** към този момент са били И.К. Г. и Д. Г.. На 25.09.2018г. е вписана промяна по партидата на дружеството,като същото се представлява и управлява заедно и поотделно от И.К. Г. и К.В.Д.,а съответно *** в същото са И.К. Г. и К.В.Д..Въз основа на това съдът е стигнал до извод,че към датата на сключване на процесните договори за продажба от 25.10.2017г. и 14.11.2017г.ответното дружество вече е било учредено и вписано и се е представлявало единствено от *** И.К. Г.,поради което и възражението на третото лице – помагач,че процесните търговски продажби са недействителни,тъй като не било указано, че ответното дружество е в процес на учредяване,съобразно императивната разпоредба на чл. 69 от ТЗ,е намерил за неоснователно,доколкото към датите на процесните продажби ответното дружество вече е било учредено и вписано.Т.е. между страните са възникнали действителни валидни облигационни правоотношения по договори за търговска продажба,по които ищецът е изпълнил своето задължение,като е предал стоките на ответното дружество и за него е възникнало правото да получи продажната цена.

Ответникът не бил представил никакви доказателства за заплащане от негова страна на продажните цени по процесните продажби,нещо повече-дори не твърдял че е заплатило същите.С оглед на това ПдРС е намерил предявените искове за заплащане на продажните

цени на доставените стоки по процесните фактури за основателни и ги е уважил.

Изводите на първоинстанционния съд са правилни. Констатирано е от ССЕ, че процесните ф-ри са осчетоводени в счетоводството на отв. дружество като задължения към доставчика „Сни-комерс-1“ ЕООД, а суровините са заприходени по дебита на ответника. Съгласно търговския характер на сделката и разпоредбите на чл. 182 от ГПК и чл. 55 от ТЗ редовно водените счетоводни книги служат за установяване на търговски сделки между търговци. Според трайната практика на ВКС така извършените счетоводни операции от ответното дружество представляват признание на задължението и доказват неговото съществуване и размер, поради което следва да се приеме, че от момента на осчетоводяването на процесните фактури ответното дружество е било известно за сделката, по повод на която те са били издадени, и предвид липсата на данни за противопоставяне, следва да се приеме, че е приело извършените по нея престации от страна на ищеца и предложената от него цена за килограм суровини. Ответното дружество не доказва, а и не твърди да е заплатило продажните цени по процесните продажби.

По отношение на претенциите за неустойка, същата е уговорена в чл. 2.1. от Договорите от 25.10.2017 г. и от 14.11.2017 г., като неустойка за забава на плащането след уговорения срок, в размер на 1% дневно върху неиздължената сума. Районният съд е изпълнил задължението си да извърши служебна проверка за действителността на клаузата за неустойка и без наведени възражения от страните. Правилно е приел, че клаузата за неустойка в търг. договор не е нищожна. Позовал се е на Решение № 88 от 22.06.2010 г. на ВКС по т. д. № 911/2009 г., I т. о., ТК, според което преценката за нищожност на неустойката поради накърняване на добрите нрави следва да се прави за всеки конкретен случай и то към момента на сключване на договора. В настоящия случай, купувачът-търговец действително е имал възможността към момента на сключване на договора да прецени размера на неустойката за забава, а също така е имал възможността по време на изпълнение на договора да ограничи размера на заплащаната от него неустойка за забава като изпълнява надлежно задълженията си. С оглед на което ПдРС е приел, че уговорената в договорите неустойка не е нищожна и е определил размера ѝ.

И в тази част е налице съвпадение в изводите на районния съд и въззивната инстанция, поради което решението следва да се потвърди досежно предявените от „Сни-комерс-1“ ЕООД против „Фитополис еко ойл“ ООД искове.

По отношение на обратните искове районният съд е изложил подробни мотиви защо ги намира за неоснователни. Не се установявало релевираното в подкрепа на обратния иск твърдение, че ответникът Г. е получил стоката за себе си. В тази връзка съдът е коментирал подробно обясненията на Г., дадени по реда на чл. 176 от ЗЗД, като е приел, че от тях се установявало единствено, че били доставени и складирали в стария склад на дружеството, находящ се в двора на бившето „Кока Кола“ на ***, като впоследствие преместил семената в новоизградения склад, находящ се на *** ** и те понастоящем се намирали там. ПдРС намерил, че ответникът не е уточнил чия собственост е този склад, но от логическото тълкуване на посочените от ответника отлики „стар – нов“ извел извода, че този новоизграден склад също принадлежал на дружеството „Фитополис Еко Ойл“ ООД. По делото не били ангажирани доказателства, от които да се направи извод, че се касае за склад

на друго дружество, свързано с ответника или негова лична собственост.

Въззивната инстанция също намира, че в тази им част обясненията на ответника не са достатъчно конкретни и ясни, но при логическото им тълкуване стига до обратния извод - че се касае за склад, който не е на „Фитополис еко ойл“ ООД, а на друга фирма - „Булдара М“. Дори и да се приеме обаче твърдението на ищеца по обратния иск, че Г. е задържал семената, предмет на договорите за покупко-продажби, то в този случай той дължи връщането на стоките, а не и стойността им, освен ако не ги е потребил, повредил или отчуждил, а такива твърдения не са наведени от „Фитополис еко ойл“ ООД.

Ищецът по обратния иск се позовава на нарушение от страна на ответника на чл.16 във вр. с чл.12 от Дружествения договор на „Фитополис Еко Ойл“ ООД от 14.07.2017г., изменен на 16.11.2017г. Според чл.12 от дружествения договор, всеки *** е длъжен да оказва съдействие на дружеството при осъществяване на стопанската му дейност, а съгласно чл.16 от същия, в осъществяването на дейността на дружеството, *** разпределят личния си принос в дружеството по следния начин: Д. Г. ще отговаря за производствените технологии на растителни масла, а И. Г. за намирането на доставчици и пазар за произведената продукция. По делото е установено от писмените доказателства, че Д. Г. е бил *** в ответното дружество „Фитополис Еко Ойл“ ООД, в периода от 27.07.2017г. до 14.09.2018г., когато е продал дружествените си дялове на К.Д. и последния е приет за *** на мястото на Д. Г., който е заличен като такъв. Никъде в цитираните по-горе разпоредби, на които се позовава ищецът по обратния иск обаче не е предвидена отговорност на съдружниците. Единствено в чл.13 от дружествения договор е посочено, че отговорността на съдружниците се ограничава до размера на дяловото им участие в капитала на дружеството, но тази отговорност се отнася за случай на процес на ликвидация на дружество от двама съдружници, който се осъществява за срока на ликвидацията от назначения ликвидатор и прекратилите членството си съдружници, които вече не участват в него, като техните взаимоотношения са само и единствено с уреждане на имуществените отношения от напускането им.

Уреждането на имуществените отношения с прекратилия членството си съдружник обаче лежат на друга плоскост от отношенията в процеса на ликвидация. Напусналият съдружник излиза от дейността на дружеството и оставя изпълнението на ликвидацията на ликвидатора. Негово единствено взаимоотношение е получаването на стойността на дружествения му дял, а останалите отношения повече не го касаят, като и разпределението по [чл.271 от ТЗ](#) впоследствие се извършва само между съдружници - останали членове на дружеството. Районният съд отбелязва също, че ползването на дружествени пари за задоволяване на лични нужди представлява облагодетелстване на съдружника за сметка на дружеството, поради което той дължи връщане на парите на другия съдружник, след като дружеството е ликвидирано и заличено в търговския регистър, а настоящият случай не е такъв.

Настоящата инстанция намира мотивите на ПдРС и в тази им част за правилни, подробни, обективни, обосновани и почиващи на събраните по делото доказателства, поради което и на осн. чл.272 от ГПК препраща към тях.

По отношение на разноските – с оглед изхода на спора такива се дължат на

въззиваемата страна „Сни-комерс-1“ЕООД.Същите се претендират в размер на 1500лв.с ДДС за адв.възнаграждение съгласно представени ДПЗС,фактура и списък на разноските.Жалбоподателят е направил възражение за прекомерност на адв.възнаграждение,което съдът намира за основателно.Делото не се отличава с голяма фактическа и правна сложност,както и пълномощникът не е осъществил голям обем правни действия,като не е депозирал и отговор на въззивната жалба,поради което адв.възнаграждение следва да бъде съобразено с минималните размери на адв.възнаграждения по чл.7,ал.2,т.3 от НМРАВ,(редакция 2020г.,при която е сключен ДПЗС) до размер от 953лв.В този размер следва да бъде осъден жалбоподателя да заплати направените от въззиваемото дружество разноски пред въззивната инстанция.

Водим от горното Пловдивският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 262235/18.08.21г.,постановено погр.д.№14734/18г.по описа на ПдРС,18-ти гр.с.

ОСЪЖДА „Фитополис еко ойл“ООД,ЕИК-204695252 да заплати на „Сни-комерс-1“ЕООД,ЕИК-175248929 сумата от 953(деветстотин петдесет и три)лв.разноски за адв.възнаграждение пред въззивната инстанция.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____